

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 marca 2015 roku powód P. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. S. kwoty 3.075 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie: od kwoty 1.845 złotych od dnia 5 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty i od kwoty 1.230 złotych od dnia 11 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota stanowi należne mu wynagrodzenie za świadczenie usług związanych z pomocą prawną (faktura VAT nr (...) oraz faktura VAT nr (...)).

Sprzeciwem od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu przyznał fakt zawarcia umowy na obsługę prawną, jednak wskazał, że faktury nie zostały zaaprobowane i zaksięgowane. Pozwany podniósł, że faktury miały być zapłacone dopiero po uzyskaniu wyroku w prowadzonej sprawie przeciwko I.. Powód automatycznie zrzekł się części swojego wynagrodzenia w momencie doręczenia pozwanemu wypowiedzenia pełnomocnictwa w prowadzonej sprawie. Działanie to doprowadziło do zerwania umowy i poniesienia przez pozwanego dodatkowych kosztów obsługi prawnej. Powód nie uchronił mocodawcy od niekorzystnych skutków prawnych, w szczególności nie odebrał i nie przekazał kompletu dokumentów nadesłanych przez sąd.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie zawartej w formie ustnej umowy zlecenia, P. W. będący adwokatem, świadczył na rzecz P. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą S. pomoc prawną polegającą na udzielaniu porad prawnych, opracowywaniu opinii prawnych, sporządzaniu pism procesowych oraz występowaniu przed sądami i urzędami.

(dowód: okoliczność niesporna)

Z tytułu wyżej opisanej umowy P. S. zobowiązał się do zapłaty na rzecz P. W. m.in. następującego wynagrodzenia:

- w wysokości 1.845 złotych w terminie do dnia 4 sierpnia 2014 roku (faktura VAT nr (...));
- w wysokości 1.230 złotych w terminie do dnia 10 października 2014 roku (faktura VAT nr (...)).

(dowód: korespondencja e-mailowa – k. 60, 61; faktura VAT nr (...) – k. 11; faktura VAT nr (...) – k. 12)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dokumenty.

Postanowieniem z dnia 22 marca 2016 roku dopuszczono dowód z korespondencji e-mailowej z dnia 22 marca 2016 roku, a postanowieniem z dnia 19 maja 2016 roku dopuszczono dowód z dokumentów złożonych przy piśmie pozwanego z dnia 30 marca 2016 roku oraz wyszczególnionych w treści postanowienia dokumentów z akt XV GC 3219/14 albowiem ich przeprowadzenie nie spowodowało zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 734 § 1 k.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Natomiast, jak wynika z brzmienia art. 735 § 1 k.c., jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Umowa zlecenia to umowa starannego działania. Oznacza to, iż w umowie zlecenia ważne jest należyte wykonywanie czynności na rzecz zleceniodawcy, które niekoniecznie będą prowadzić do określonego rezultatu. Wynagrodzenie z umowy zlecenia przysługuje za samo „staranne działanie”, nie zaś za jego rezultat.

Zgodnie z art. 744 k.c. w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych. Z wyżej wymienionego przepisu wynika, że sposób i termin zapłaty za wykonywane w ramach umowy zlecenia czynności, został pozostawiony stronom umowy. Dopiero w braku takiego postanowienia umowy zapłata wynagrodzenia należy się po wykonaniu zlecenia.

W przedmiotowej sprawie pomiędzy stronami niesporne było zawarcie w formie ustnej umowy zlecenia, na podstawie której powód (adwokat) świadczył na rzecz pozwanego pomoc prawną polegającą na udzielaniu porad prawnych, opracowywaniu opinii prawnych, sporządzaniu pism procesowych oraz występowaniu przed sądami i urzędami.

Powód złożył przy pozwie dwie faktury VAT (nr (...)), które wskazują wysokość wynagrodzenia oraz termin płatności. Pod obiema fakturami znajdują się własnoręczne podpisy pozwanego. Należy uznać, że składając podpis pod fakturami pozwany zaakceptował zarówno wysokość należnego wynagrodzenia, jak i termin płatności. Pozwany nie wykazał aby rzeczywista wola stron była inna, niż wynikająca z zaakceptowanych przez niego faktur VAT lub aby później doszło do zmiany umowy w tym zakresie.

Brak było podstaw do uznania za wiarygodne zeznań pozwanego w zakresie tego, że wynagrodzenie miało być uiszczane dopiero po wydaniu wyroku w sprawie przeciwko Przedsiębiorstwu Usług (...) spółce z o.o. w Z. (sprawa o sygn. akt XV GC 3219/14). Zeznania te nie znajdują bowiem potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Przeczą temu jednoznaczne terminy płatności wynagrodzenia wskazane w w/w fakturach VAT. Również ze złożonej na rozprawie w dniu 22 marca 2016 roku korespondencji mailowej nie wynika aby strony uzgodniły zapłatę wynagrodzenia dopiero po wydaniu wyroku. Ponadto korespondencja ta stanowiła jedynie etap negocjacji wysokości i terminu zapłaty wynagrodzenia. Ostatecznie strony ustaliły te warunki poprzez wystawienie faktur VAT przez powoda, a następnie ich zaakceptowanie przez pozwanego.

Nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy zarzuty dotyczące nienależytego wykonania zobowiązania przez powoda polegającego na wypowiedzeniu pełnomocnictwa i nie odebraniu kompletu dokumentów nadesłanych przez sąd. Pozwany nie zgłosił bowiem w tym zakresie żadnego skutecznego zarzutu (np. zarzutu potrącenia).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie wyżej opisanych przepisów oraz art. 481 § 1 k.c., orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na dyspozycji przepisu art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz powoda – jako wygrywającej proces w całości – poniesione przez niego w toku procesu koszty w postaci: kosztów zastępstwa strony przez profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 600 zł, ustalonych przy uwzględnieniu stawki wynikającej z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu, kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz opłaty od pozwu w wysokości 100 złotych.